

[Justitsministeren.]

lysninger. Men jeg forstaaer det saaledes, at det derefter er Mening, at Sagen snarest henvises til Afgørelse ved en særlig Voldgiftsret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister nu sidst saa stærkt understregede, at ogsaa han vilde ønske, at der var et Organ, hvor man forudsætningsløst kunde overveje Spørgsmaal som dette. Men det giver mig Anledning til at sige til den højtærede Justitsminister, at saa er jeg ikke sikker paa, at det Organ, hvortil han vil henskyde denne Sag, er det rigtige. Jeg minder om, at Justitsministeren netop selv har sagt i Dag, og vel ogsaa maatte sige det, at dels en Afgørelse i Justitsministeriet, dels en Afgørelse ved de ordinære Retter formentlig vilde være en rent juridisk Afgørelse, og at det, han ønskede, og det, formentlig ogsaa hele Tinget ønsker, var en Afgørelse i denne Sag, hvor Spørgsmaalet om rent menneskelig Ret blev det afgørende, Billighed og Ret. Det er ikke mig, der opstiller denne Forskel paa en formentlig juridisk Ret og saa menneskelig Ret og Billighed, det er Justitsministeren, der opstiller denne Forskel. Men den Voldgiftsret, Justitsministeren henviser Sagen til, er jo en Ret.... (Afbrydelse af *Rager*). Jo, Klageretten er en rent juridisk Ret, mig bekendt. Jeg ved slet ikke, hvordan en saadan Voldgiftsret.... (Afbrydelse af *Rager*).... ja, den kaldes en Voldgiftsret. (*Rager:* Det er ligegyldigt, naar det er Klageretten). Det ærede Medlem Hr. Rager kan komme herop, hvis han har noget at sige; at smile ironisk dernede fra afgør ikke Sagen. Jeg minder om, at i denne Sag er der af den tidligere Justitsminister en Gang tidligere oprettet en særlig Voldgiftsdomstol, som skulde afgøre selve Sagens Realiteter, formentlig ikke paa et snævert juridisk Grundlag, men formentlig paa Grundlag af almindelig Ret og Billighed; men denne Voldgiftsdomstol kunde man altsaa ikke nøjes med, saa jeg gad egentlig vide, hvordan man, naar man nu henskyder Sagen for en juridisk Ret — for det er jo det, man gør, medmindre man laver et ganske særligt Kommissorium... (*Rager:* Det har Ministeren sagt!). ... nej, det er ikke sagt

tydeligt — saa gad jeg vide, hvordan man vil faa Ro om denne Sag.

Jeg har ikke kunnet sætte mig ind i denne Sag, jeg har som saa mange Medlemmer her i Salen faaet Dokumenterne tilsendt og maattet sige til mig selv: det har du hverken Forudsætninger for eller Tid til at sætte dig ind i, men eet er ganske klart: Hovedpunktet, nemlig Angrebene, der gik ud paa ....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Saa maa jeg bede om Ordet, Hr. Formand, under Sagens senere Behandling. Naar jeg bliver afbrudt midt i en Sætning ....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning var for længst udløbet. Man kan ikke i en kort Bemærkning holde et helt Foredrag, det bør ethvert Medlem af Tinget forstaa.

Skjerbæk: Jeg skal bemærke, at jeg for mit Vedkommende kan anbefale den af det ærede Medlem Hr. Vagn Bro stillede Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Om selve Sagens Realitet skal jeg ikke sige noget videre paa dette Tidspunkt, da der jo nu bliver Lejlighed til i et Udvalg at høre nærmere om Sagen. Jeg vil blot sige til den højtærede Justitsminister, at jeg haaber, at den Udvej, han selv har foreslaaet til Afgørelse af Spørgsmaalet om Oprejsning, kan føre til et Resultat. Jeg gaar ud fra, at det Udvalg, der her er Tale om at nedsætte, kun skal beskæftige sig med det, som er denne Forsamlings Opgave: at undersøge, om der skulde være noget forsømt, som trænger til Paatale fra Tingets Side, men ikke skal beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvorvidt Oprejsning skal ydes paa den ene eller den anden Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby opererede med Begrebet juridisk Ret og Begrebet menneskelig Ret, som om det var to Ting, der kunde